

Blijf mij nabij, wanneer het duister daalt

Liedboek voor de kerken gezang 392

melodie: William Henry Monk
zetting (naar Monk) en tegenstembewerking: Dirk Zwart

1. Blijf mij na - bij, wan - neer het dui - ter daalt. De nacht valt
3. U hebt ik no - dig, uw ge - na - de is mijn e - nig

in, waar - in geen licht meer straalt. An - de - re hel - pers,
licht in nacht en dui - ter - nis. Wie an - ders zal mijn

Heer, ont - val - len mij. Der hul - pe lo - zen hulp, wees mij na - bij.
leids - man zijn dan Gij? In nacht en on - tij, Heer, blijf mij na - bij.

2. Wees bij mij, nu de dag ten einde spoent.
Alles verdoft wat glans bezaat en gloed.
Alles vervalt in 't wisselend getij,
maar Gij die eeuwig zijt, blijf mij nabij.

4. Ik vrees geen kwaad, want bij mij is de Heer.
Tranen en leed zijn nu niet bitter meer.
Waar is uw prikkel, dood, wat dreigt ge mij?
Ik triomfeer, mij is de Heer nabij.

Tegenstem (ST)

5. Houd, Heer, uw kruis hoog voor mijn bre - kend oog, licht in het

duis - ter, wijs de weg om - hoog. Uw dag breekt aan, de

scha - duw gaat voor - bij. In dood en le - ven, Heer, wees

Gij na - bij. A men.
Gij na - bij. A men.
Gij na - bij. A men.
Gij na - bij. A men.